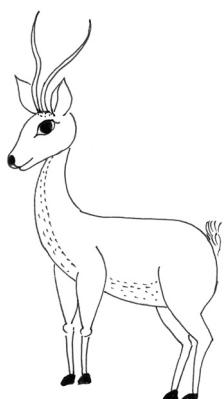
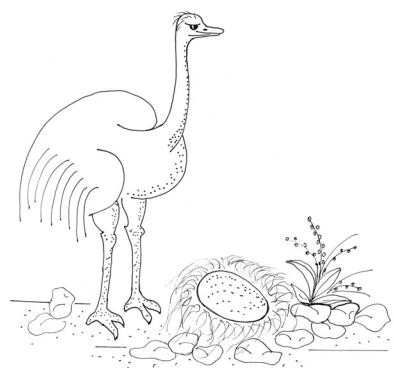

2. SAMOHLÁSKY AEIOU

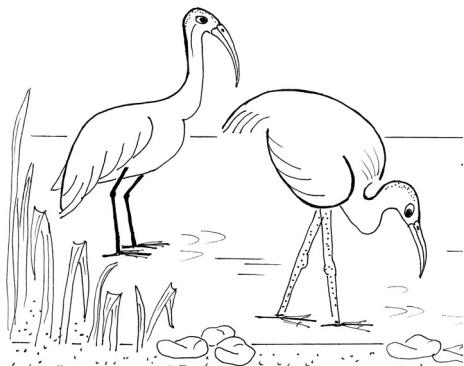
A antilopa Andy

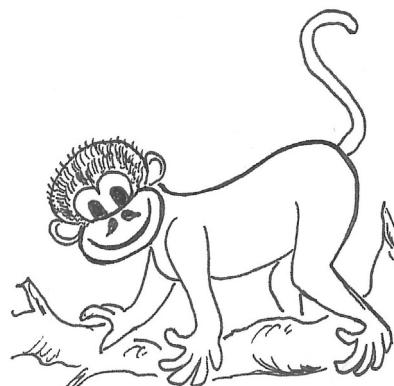
E pštros Emu

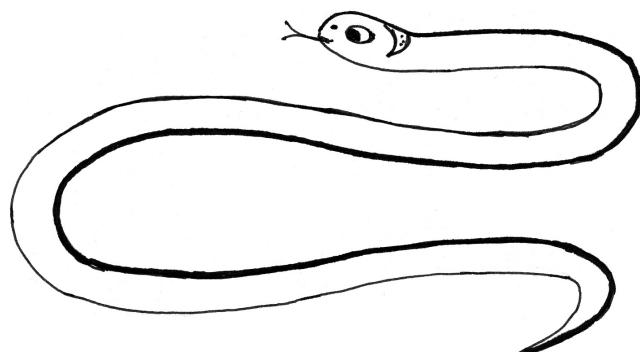
I ibis Izidor

O opice Ola

U užovka Uršula

Milé děti,

až se dostanete na konec knížky, hravě najdete, kde je domov zvířátek i čím se živí.
Každé zvířátko má svou pohádku.

Na světě žijí lidé, zvířata, květiny a stromy.

Každý z nich potřebuje k životu něco jiného. Aby se tu všichni cítili dobře, musí se k sobě chovat hezky.

Na konci knížky je mapa a na ní jsou domovy všech zvířat, lidí, stromů i květin.
Všichni na planetě Zemi bydlí rádi.

Aby se jim tu dobře žilo, musí si vzájemně rozumět. Také musí znát svou řeč.
Zvířata, rostliny i stromy si povídají. Po svém.

My jim nerozumíme, ale oni sobě ano. Mají svou zvláštní řeč – a někdy k tomu ani nemusí otvírat pusu.

My, lidé, se učíme mluvit, abychom si vzájemně rozuměli.

Nám, lidem, přírodní řeč už nestačí, i když jsme ji kdysi dávno taky uměli.

Lidé si postavili školy, kde se děti učí číst, psát a počítat.

K tomu, aby děti ve škole všemu správně rozuměly, se musí naučit správně mluvit.

Tahle knížka by vám ráda pomohla:

- ✓ naučit se dobře mluvit
- ✓ umět vyslovit správně všechny hlásky
- ✓ hlásky ve slovech dobře slyšet
- ✓ trošku malovat
- ✓ trošku si hrát
- ✓ trošku i počítat
- ✓ trošku i cvičit

Knížkou tě provedou zvířátka, zdejší i cizokrajná, budou ti vyprávět své příběhy.

Naučí tě správně mluvit.

A to je moc důležité, protože kdo nemluví a nerozumí, jako by mezi lidi ani nepatřil.

Ale to všichni chceme, někam patřit, do velkého světa, do velké rodiny lidí.

Až tu knížku celou přečteš, poznáš, kde zvířátka bydlí.

Zatím ti pomůže maminka, nebo tatínek. Až budeš chodit do školy, budeš vědět o zvířátkách všechno.

Aby ses v knížce dobře vyznal(a), tak ti pomůžou obrázky, které ukazují, jaké úkoly tě čekají.

A E I O U

A, e, i, o, u,

nalej jim vodu!

Zvířátka ji potřebují:

pijí, baští, poskakují,

jako všecky děti světa,

jako Jirka, Otík, Květa.

Starejme se o ně vždycky

a chovejme se k nim lidsky!

- ✓ Teď se naučíme, jak vyslovovat jednotlivé samohlásky a jak cvičit s pusinkou. Až si procvičíš jednotlivé samohlásky, tak si obrázky můžeš vybarvit.

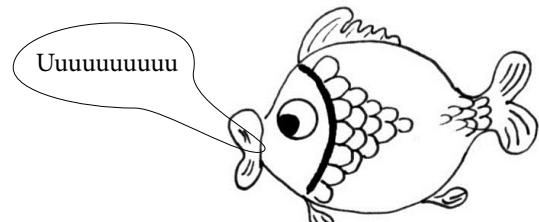
A otevřeme pusinku jako na velké jablko

O otevřeme pusinku na malou třešni nebo na jahodu

U našpulíme pusinku jako kapřík (jako když chceme dát mamince pusu)

E na E se šklebíme, jako když se chceme zasmát

I na I se usmějeme hodně, jako když máš velkou radost!

✓ Obrázky cvičení s pusinkou a jazykem si vybarvi.

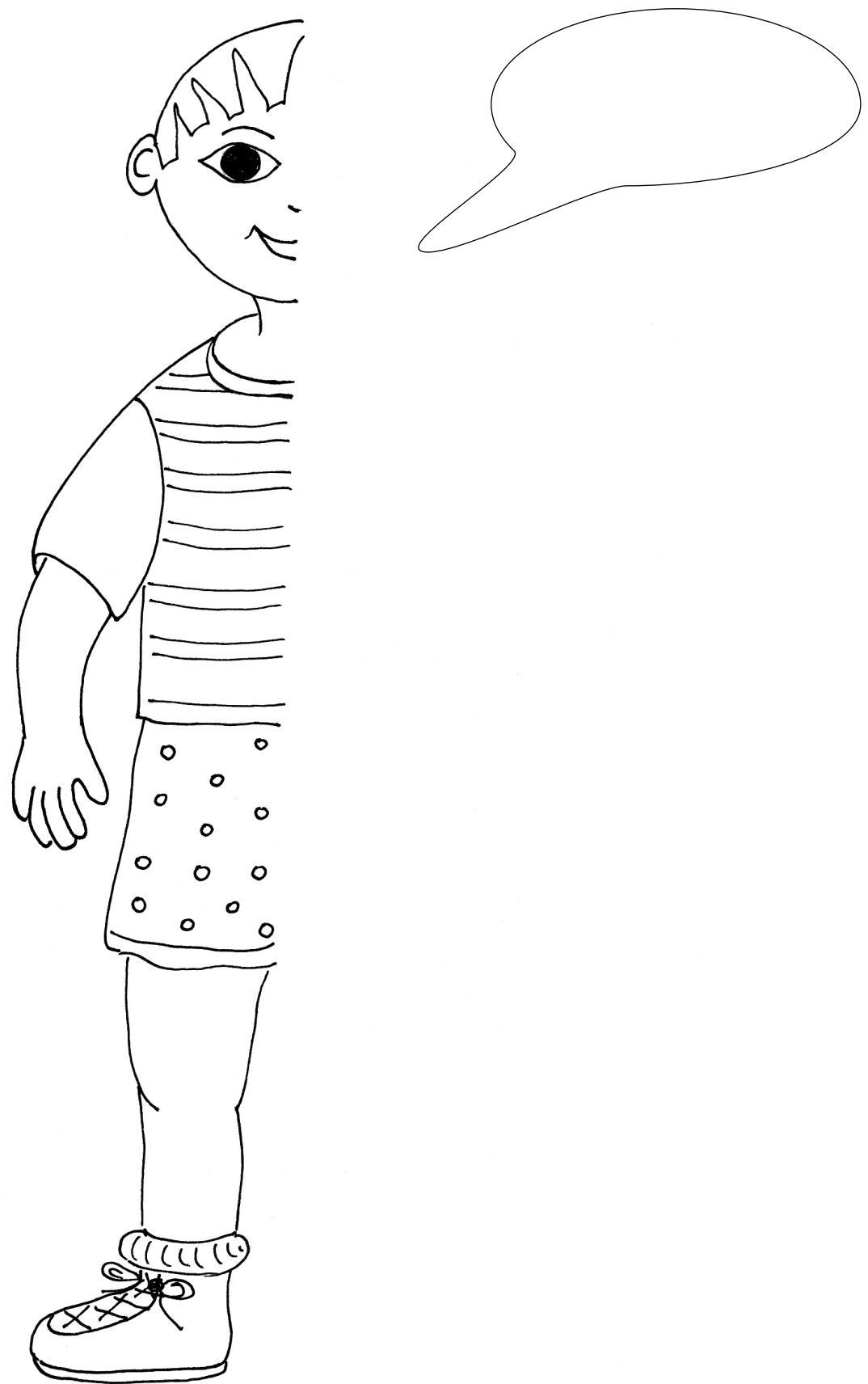

✓ Když podle nich budeš cvičit pravidelně, pak ti povídání půjde samo a všichni ti budou rozumět!

Ahoj, kamaráde,

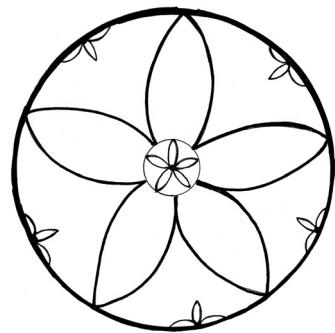
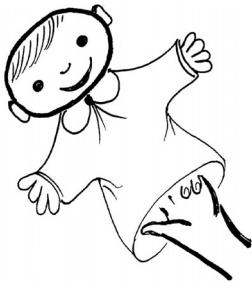
*aby všichni poznali, že je tahle knížka právě tvoje, dokresli a vybarvi obrázek kluka
a do bubliny napiš svoje jméno! Už je knížka právě jenom tvoje!*

Ahoj, kamarádko,

aby všichni poznali, že je tahle knížka právě tvoje, dokresli a vybarvi obrázek holčičky a do bubliny napiš svoje jméno! Už je knížka právě jenom tvoje!

3. HLÁSKA C

Bacil v ZOO

Do zoologické zahrady se dostal Bacil. Zákeřný původce chřipky zvané C. Na vstupu do ZOO visela velká cedule: „KARANTÉNA – ZÁKAZ NÁVŠTĚV!“ Ale jak to vlastně začalo?

Paní pokladní Cilka Cafourková přišla do pokladny s rýmou a kašlem. Prý se nakazila na návštěvě u příbuzných ve Cvikově.

Seděla tam, s šálou na krku, kýchala a smrkala. Vařila si čaj s citronem a medem, ale bacil si v jejím krku tuze lebedil.

Protahoval se a vrněl velmi spokojeně. „Takové příjemné teploučko mi tu je!“ To paní Cilka měla horečku a to se bacilu líbilo.

Pak ale začal hartusit: „Čaj, ten já nerad, ten pálí, vitamin C taky ne! Ten zebe! Fuj! Nepijte to, paní Cafourková, fuj!“ A bacil se začal v krku trošku svíjet.

Ale byl to bacil chřipky a ten je tuze odolný.

Už připravoval svoje děti, které zatím dospěly, do dalších krků zvířat i lidí, kteří byli v ZOO.

Stačilo jedno kýchnutí a z krku i nosu letěly spousty bacílích dětí a hned se začaly zabydlovat v krcích dalších kluků, holek, maminek, tatínků i ošetřovatelů v ZOO. „He-pčík!“ kýchla paní Cilka a spousta malých bacílků (virů) se rozletěla mezi další návštěvníky, kteří si v pokladně kupovali vstupenku.

A tak se stalo, že onemocněl i pan ošetřovatel Ctirad. Chodil ke zvířatům podávat krmení a při tom prskal, kýchal a kašlal. Bacil si u něho moc a moc lebedil. Pan Ctirad totiž nerad vitamin C i horký čaj. Zavázal si sice krk jako Ferda Mravenec, ale nic naplat. Žádné bylinky, žádný čaj ani vitamin C.

Bacil si u něho dále hověl a lebedil. Nejvíce se radoval, když onemocněli nejen děti a rodiče, kteří chodili do ZOO, ale i zvířata.

Onemocněli vzácní ptáci, opice, buvoli i nosorožci i sloni byli plní bacilu – viru chřipky C.

Zvířata měla odřené nosy od rýmy, oči zarudlé od chřipky, kašel se ozýval napříč celou zoologickou zahradou.

To se pak bacil naparoval, nafukoval, až málem samou pýchou praskl.

Když se pak na vstupu do ZOO objevil nápis „KARANTÉNA – ZÁKAZ VSTUPU“, začal se pyšně procházet po mandlích sem a tam, klouzal se do krku, vylézal zpět jako na kluzačce a křičel: „Mě nikdo a nic nezastaví!“

Ale – jak to tak bývá s pyšnými a pýchou – ani sláva bacilova netrvala dlouho. „Co s tím?“ lámal si hlavu pan ředitel, ošetřovatelé i paní pokladní Cilka, která ještě trochu kašlala.

„A co třeba zavolat pana veterináře Cmírala?!“ navrhovala paní Cilka.

Veterinář Cmíral přijel za půl hodiny. Obešel všechny pavilony v ZOO, všude byla chřipka.

„To je snad epidemie?! Chřipková epidemie v ZOO!“ zaúpěl veterinář Cmíral. Ještě ten den se zpráva objevila ve večerním vysílání televize. Velké titulky z televize volaly: „V ZOO epidemie! Zákaz návštěv!“

A protože se blížily jarní prázdniny, nastal v ZOO poprask! „Vždyť nebudou tržby ze vstupenek. Z čeho tedy zaplatíme nové expozice?“

„Jaké expozice?“ podivil se veterinář Cmíral.

„Chtěl jsem výběh pro surikaty!“ dodal pan ředitel.

„To je ale vzácnost, surikaty, africké šelmy...“ zasnul se pan veterinář. Vyndal recepis ze svého kufríku a začal psát:

„Penicilin, horký čaj, vitamin C a Priesnitzův obklad! Zařídíte to, pane Ctibore!“ obrátil se přímo na ošetřovatele pan veterinář Cmíral.

„Priesnitzův obklad, co to je?“ ptal se paní pokladní Cilky ošetřovatel.

„To je studený a teplý obklad na krk. To se potom rychle zbavíš bacilu! Jako já!“ odpověděla paní Cilka.

Přesně tak, jak nařídil pan veterinář, začal ošetřovatel Ctibor léčit zvířata v celé ZOO. Moc mu pomáhala i paní Cilka. Dávala na krk obklady, ošetřovatel pak do korýtek a pátek dával teplý čaj s vitaminem C a penicilinem.

A co na to bacil? Začal zápasit – prskal kolem, tloukl a hulákal. Ale co naplat – penicilin, čaj, vitamin C a Priesnitzův obklad měly velkou sílu.

Začaly pomalu působit na bacil. Tomu ubývaly síly, chrádl, začal se zmenšovat. Už nevolal, nekřičel, už jen tak sípal. Už byl úplně malinký. S posledním prsknutím spadl na zem. Protože byl ještě sníh, i když sluníčko už hezky svítilo, rozpustil se nadobro.

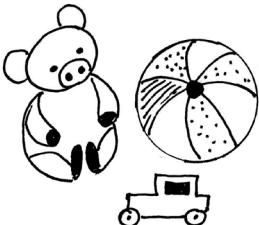
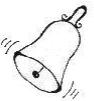
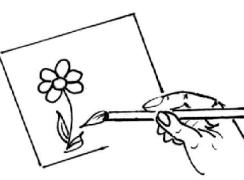
Zvířata pookrála, sundala si z krku obklady, šály, dopila čaj a už začala opět radostně skotačit.

Ceduli „Karanténa“ paní Cilka pyšně sundala a vyměnila ji za novou ceduli:

„Přijďte se podívat na nový výběh pro surikaty!“

A do zoologické zahrady se opět hrnuli rodiče s dětmi, podívat se na ty noviny!

Hláška C

	Obrázky (hračky) – moucha, husa, cvrček, zvonek, včelka, čmelák – a také pastelky.
	 Auto jede do garáže – jazyk se schovává za dolní zuby. Kartáček – čistíme zoubky zevnitř jazykem. Zvonek – komíháme jazykem zprava doleva, bim x bam.
	Stiskneme zuby, špičku jazyka opřeme o dolní řezáky, usmějeme se zeširoka, šeptáme tttttt – ozve se cccc. Cvrkáme jako cvrček, jako maminčin papiňák syčíme cccc. Cinkáme jako zvonek cink – cink – cilink. <i>Vyvození hlásky je náročnější, proto buděte, prosím, trpěliví!</i>
	Ac, ec, ic, oc, uc..., pak cici – coco – cucu – cece – caca zpívejte na jakoukoliv melodii. Potom zkusíme lidovou Cib – cib – cibulenka.
	Vybarvi obrázek bacilu v ZOO a vyprávěj, co se tam přihodilo. Obrázek surikaty – zeptej se maminky nebo tatínka, kde surikaty žijí.